

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 21C/235/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314214006
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2019:8314214006.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom Mgr. Petrom Sivákom v právnej veci žalobcu: Bytové družstvo Humenné, Laborecká 1896/58, 066 01 Humenné IČO: 223051, právne zast.: JUDr. Tatianou Andrejcovou - advokátkou, Laborecká 1896/58, 066 01 Humenné, proti žalovaným: 1/ P.L. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, XXX XX O., 2/ LINI PRESS, s.r.o., Jasenovská 2497, 066 01 Humenné, IČO: 36 716 944, v konaní na ochranu povesti právnickej osoby, takto

rozhodol:

1. Žalovaný v 1. rade je povinný upustiť od akýchkoľvek prejavov písomnej povahy a prejavov šírených zvukovým alebo obrazovým záznamom, týkajúcich sa nepravdivých a neoverených informácií o činnosti Bytového družstva V..

2. Žalovaný v 1. rade je povinný ospravedlniť sa žalobcovi tak, že v lehote do 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku uverejní na prvej strane regionálneho týždenníka ospravedlenie nasledujúceho znenia: „P. W. sa týmto ospravedľuje Bytovému družstvu V. za to, že v článkoch, uverejnených dňa 20.10.2014, 10.11.2014 a 8.12.2014 v Podvihorlatských novinách, uviedol nepravdivé údaje o konaní Bytového družstva V..“

Nepravdivými boli najmä tieto tvrdenia:

„Bytové družstvo V. nerešpektuje rozhodnutia súdov SR a neustále argumentuje a účelovo obhajuje svoju domnelú pravdu stále tými istými iracionálnymi a právne irelevantnými vyhláseniami odporujúcimi právnomu názoru a záverom všetkých súdov, vrátane Ústavného súdu SR.“

„Rozdeľovanie zisku je podľa zákona v kompetencii členskej schôdze ako najvyššieho orgánu družstva a nie tzv. Zhromaždenia delegátov.“

„BD V. každoročne vykazuje kladný hospodársky výsledok, dosahuje miliónové zisky, z ktorých si vedenie družstva každoročne odsúhlasuje a rozdeľuje odmeny cca 40 až 50 000 €.“

„Za predpokladu, ak by o rozdeľovaní zisku každoročne rozhodovala členská schôdza, tak, ako to vyplýva zo zákona, a nie malá skupina nekompetentných a nikdy legitímne zvolených diletantov, určite by bolo na účtoch družstva dosť prostriedkov, z ktorých by družstvo mohlo vyrovnacie podiely svojim členom v zmysle ustanovení Obch. zákonníka vyplácať.“

„Na LV č. XXXX je PLOMBA - Ťarcha v prospech Slovenskej záručnej a rozvojovej banky od roku 1999...“

„Akékoľvek bytovým družstvom v médiách uverejňované komentáre sú iracionálne, právne irelevantné a účelové dezinformácie, zavádzanie občanov SR, členov družstva do omylu, ktoré sú hraničiace s možným naplnením zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu, trestného činu poškodzovania cudzích práv, trestného činu porušovania zákona pri správe cudzieho majetku a mnohých ďalších trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona platného v SR.“

„Napriek množstvu nespochybniteľných a nezvratných dôkazov usvedčujúcich podozrivých, že ich konaním boli naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty trestných činov uvedených v osobitnej časti trestného zákona platného v SR, boli mnou podané trestné oznámenia v každom prípade zamietané s odôvodnením, že na základe výpovede predsedníčky BD V. neboli zistené dôvody na začatie trestného stíhania.“

Tvrdenie, že reportérka STV 1, L. Š. v roku 2008 pripravovala v relácii Reportéri reportáž, ktorá nebola nikdy odvysielaná so záverom, že na tieto informácie niekto uvalil informačné embargo.

Tvrdenie, že v roku 1995 N.. T. U. ako jeden z dvoch kandidátov na funkciu predsedu BD V. (druhý za odmenu odstúpil) predložila delegátom návrh na zmenu stanov BD v tom, že najvyšším orgánom družstva je zhromaždenie delegátov a nie členská schôdza tak, ako to vyplýva z ustanovení § 239 ods. 1 zák.č. 513/1991 Zb. Delegáti zúčastnení na zhromaždení delegátov tento návrh schválili bez jeho prejednávania na dielčích členských schôdzach a teda bez mandátu, ktorý by ich k schváleniu takéhoto úkonu oprávňoval...“

3. Súd zamieta žalobu v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- eur.

4. Súd zamieta protinávrh žalovaného v 1. rade o zaplatenie nemajetkovej ujmy spôsobenej žalobcom v celkovej výške 100.000,- eur.

5. Žalobcovi priznáva náhradu trov konania v celom rozsahu z predmetu konania v ktorom žiada upustiť od akýchkoľvek prejavov písomnej povahy a prejavu šírených zvukových alebo obrazovým záznamom týkajúcich sa nepravdivých a neoverených informácií o činnosti Bytového družstva V. a z predmetu konania, kde žiada ospravedlnenie od žalovanej v 1. a v 2. rade pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

6. Žalovaným v 1. a v 2.rade priznáva nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu vo vzťahu k žalobcovi z predmetu konania v časti o zamietnutie nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- eur o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

7. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu vo vzťahu k žalovanému v 1. rade z predmetu konania v časti o zamietnutie protinávrhu žalovaného v 1. rade o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 100.000,- eur o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal dňa 09.12.2014 na Okresný súd Humenné žalobu o ochranu dobrej povesti právnickej osoby voči žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný v 2. rade zverejnil vo svojom periodiku články žalovaného v 1. rade a to zo dňa 20.10.2014 pod názvom „Z čoho ich bude vyplácať?“ a zo dňa 10.11.2014 pod názvom „Pre svojich voličov neurobila čo mohla, no z titulu svojej funkcie a postavenia v spoločnosti urobiť mala“ a zo dňa 08.12.2014 článok pod názvom „Je názor predsedníčky BD V. N.. T. U. viac ako právny názor všeobecných súdov a Ústavného súdu SR?“ V týchto článkoch došlo k šíreniu nepravdivých a pravdu skresľujúcich skutkových tvrdení a neprimeraných hodnotiacich úsudkov, ktoré sú spôsobilé výrazným spôsobom zasiahnuť do dobrej povesti a dobrého mena žalobcu.

Konkrétne v článku z 20.10.2014 žalovaní v 1. a v 2. rade uviedli:

„Bytové družstvo V. a nerešpektuje rozhodnutia súdov SR a neustále argumentuje a účelovo obhajuje svoju domnelú pravdu stále tými istými iracionálnymi a právne irelevantnými vyhláseniami odporujúcimi právnomu názoru a záverom všetkých súdov, vrátane Ústavného súdu SR.“

„Rozdeľovanie zisku je podľa zákona v kompetencii členskej schôdze ako najvyššieho orgánu družstva a nie tzv. Zhromaždenia delegátov.“

„BD V. každoročne vykazuje kladný hospodársky výsledok, dosahuje miliónové zisky, z ktorých si vedenie družstva každoročne odsúhlasuje a rozdeľuje odmeny cca 40 až 50000 €.

„Za predpokladu, ak by o rozdeľovaní zisku každoročne rozhodovala členská schôdza, tak, ako to vyplýva zo zákona, a nie malá skupina nekompetentných a nikdy legitímne zvolených diletantov, určite by bolo na účtoch družstva dosť prostriedkov, z ktorých by družstvo mohlo vyrovnacie podiely svojim členom v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka vyplácať.“

„Na LV č. XXXX je PLOMBA - Ťarcha v prospech Slovenskej záručnej a rozvojovej banky od roku 1999...“

„Akékoľvek bytovým družstvom v médiách uverejňované komentáre sú iracionálne, právne irelevantné a účelové dezinformácie, zavádzanie občanov SR, členov družstva do omylu, ktoré sú hraničiace s možným vyplnením zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu, trestného činu

poškodzovania cudzích práv, trestného činu porušovania zákona pri správe cudzieho majetku a mnohých ďalších trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona platného v SR.“

V článku zo dňa 10.11.2014 žalovaní v 1. a v 2. rade uviedli:

„Napriek množstvu nespochybniteľných a nezvratných dôkazov usvedčujúcich podozrivých, že ich konaním boli naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty trestných činov uvedených v osobitnej časti trestného zákona platného v SR, boli mnou podané trestné oznámenia v každom prípade zamietané s odôvodnením, že na základe výpovede predsedníčky BD Humenné neboli zistené dôvody na začatie trestného stíhania.“

V článku zo dňa 08.12.2014 žalovaní v 1. a v 2. rade uviedli:

V odseku „Medializácia“ je uvedené tvrdenie, že reportérka STV 1, I.. Š. v roku 2008 pripravovala v relácii Reportéri reportáž, pričom v priebehu natáčania dňa 29.4.2008 bol P. W. na príkaz sudcu OS V. políciou zadržaný a eskortovaný do výkonu trestu odňatia slobody, kameramanovi polícia odobrala kameru a reportérke mikrofón. Po jeho prepustení na slobodu pokračovali pracovníci televízie na predmetnej reportáži, reportáž mala byť pripravená do vysielania dňa 28.11.2011, avšak v nedeľu 26.11.2011 mu reportérka oznámila, že predmetná reportáž nebude nikdy odvysielaná a dodala, aby nekontaktoval žiadne médiá na Slovensku, nakoľko mu to nikto neodvysielala. Z tohto vyvodil záver, že na tieto informácie niekto uvalil informačné embargo.

V odseku „A aký je právny stav na BD V. v súčasnosti“ sa uvádza: V roku 1995 N. T. U.Á. ako jeden z dvoch kandidátov na funkciu predsedu BD V. (druhý za odmenu odstúpil) predložila delegátom návrh na zmenu stanov BD v tom, že najvyšším orgánom družstva je zhromaždenie delegátov a nie členská schôdza tak, ako to vyplýva z ustanovení § 239 ods. 1 zák. č. 513/1991 Zb. Delegáti zúčastnení na zhromaždení delegátov tento návrh schválili bez jeho prejednávania na dielčích členských schôdzach a teda bez mandátu, ktorý by ich k schváleniu takéhoto úkonu oprávňoval...“

V odseku Sú poplatky vyberané BD oprávnené sa uvádza: „Z rozsudku krajského súdu vyplýva, že členstvo člena BD pri prevode bytu nezaniká, naďalej trvá a poplatok 500 Sk družstvo vyberá neoprávnené...“

3. Žalovaný v 1. rade bol autorom týchto článkov a žalovaný v 2. rade uverejnil ako vydavateľ v Podvihorlatských novinách vyššie uvedené články bez toho, aby si ich pravdivosť overil a dal žalobcovi možnosť sa voči týmto nepravdivým tvrdeniam brániť.

4. Žalovaný v 2. rade pred uverejnením článku zo dňa 08.12.2014 vyzval žalobcu na zodpovedanie otázok z ktorých bolo zrejmé, že ide o nepravdivé tvrdenia žalovaného v 1. rade a následne publikoval tieto informácie bez toho, aby si overil, či sa jedná o pravdivé informácie. Na upozornenie žalobcu, že sa jedná o nepravdivé skutočnosti pripojil svoje stanovisko, že v priebehu komunikácie s W. a korešpondenciou s BD sme takisto odhalili skutočnosť, že BD premiestňuje jednotlivé sporné body vo svojich stanovách či volebnom poriadku na iné miesta - pod iné články, či odstavce. Žalovaný v 2. rade na základe žiadosti žalobcu o zverejnenie reakcie, tieto zverejnil v nasledujúcom čísle, avšak skrátené a korigované a teda čitateľ nemal možnosť utvoriť si ucelený názor na danú tému.

5. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 28.3.2017, ktorým vyhovel v podstate žalobe a uložil žalovaným v 1. a v 2. rade upustiť od akýchkoľvek prejavov, vo výroku 2 uložil povinnosť ospravedlniť sa žalobcovi zverejnením článku, vo výroku 3 zamietol žalobu v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy 20.000,- eur, vo výroku 4 zamietol protinávrh žalovaného v 1. rade o zaplatenie nemajetkovej ujmy 50.000,- eur a rozhodol o trovách konania.

6. Krajský súd v Prešove po odvolaní žalovaných svojím uznesením zo dňa 22.1.2019 zrušil prvoinštančný rozsudok vo výroku, ktorým bola žalovaným uložená povinnosť upustiť od akýchkoľvek prejavov a povinnosť ospravedlniť sa ako aj vo výroku o zamietnutí žaloby o zaplatenie nemajetkovej ujmy 20.000,-eur a o zamietnutí protinávru žalovaného v 1. rade o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 50.000,- eur ako aj o trovách konania s tým, že okresný súd sa musí vysporiadať s tým, či trvajú protiprávne zásahy zo strany žalovaných a taktiež je potrebné odstrániť vady žaloby v časti petitu týkajúceho sa zverejnenia ospravedlnenia.

7. Následne Okresný súd v Humennom doplnil dokazovanie a umožnil stranám vyjadriť sa vo veci pričom žalobca svojím návrhom na zmenu žaloby upresnil svoje žalované výroky.

8. Na to súd reagoval uznesením zo dňa 5.4.2019 ktorým pripustil zmenu žaloby, a to tak, že: 1) žalovaný v 1. rade je povinný upustiť od akýchkoľvek prejavov písomnej povahy
2) žalovaný v 1. rade je povinný ospravedlniť sa zverejnením článku,
3) žalovaný v 1. a v 2. rade sú povinní zaplatiť nemajetkovú ujmu vo výške 20.000,- eur a trovy konania.

9. Žalobca uviedol, že nie je pravda, že by nerešpektoval rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, voči žalobcovi sa nevedie žiadne exekučné konanie. V konaní 17C/48/2010 bol vydaný medzitýmny rozsudok, avšak nie výrok na plnenie. Taktiež nie je pravdivé tvrdenie, že rozdeľovanie zisku je podľa zákona v kompetencii členskej schôdze ako najvyššieho orgánu družstva a nie tzv. zhromaždenie delegátov. Zhromaždenie delegátov je legitímnym a najvyšším orgánom družstva podľa § 239 ods. 7 Obchodného zákonníka ako aj podľa článku 44 BD V.. Taktiež nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že bytové družstvo každoročne vykazuje kladný hospodársky výsledok, dosahuje miliónové zisky, z ktorých si vedenie družstva každoročne odsúhlasuje a rozdeľuje odmeny cca 40.000 až 50.000,- eur. Žalobca poukázal na znenie zápisníc zo zhromaždenia delegátov a na výročné správy družstva. Taktiež je nepravdivé a nezmyselné tvrdenie žalovaných, že ak by o rozdeľovaní zisku každoročne rozhodovala členská schôdza tak ako to vyplýva zo zákona a nie malá skupina nekompetentných a nikdy legitímne zvolených diletantov, určite by bolo na účte družstva dosť prostriedkov z ktorých by družstvo mohlo vyrovnávacie podiely svojim členom podľa Obchodného zákonníka vyplácať. Taktiež nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že na LV č. XXXX je Plomba - ťarcha v prospech Slovenskej záručnej a rozvojovej banky. Na LV č. XXXX v časti C nie je zapísaná žiadna ťarcha, nachádza sa tam len poznámka v čase vydania rozhodnutia, že sa zriaďuje zmluva o postúpení pohľadávok z IRBAS na Slovenskú záručnú a rozvojovú banku. Nebola tam zapísaná ani žiadna plomba a nebola tam zapísaná ani žiadna ťarcha, ale išlo len o poznámku o postúpení pohľadávok. Taktiež je nepravdivé, urážajúce a dehonestujúce tvrdenie žalovaných, že akékoľvek bytovým družstvom uverejňované komentáre sú iracionálne, právne irelevantné a účelové dezinformácie, zavádzanie občanov SR, členov družstva do omylu, ktoré sú hraničiace s možným naplnením zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu, trestného činu poškodzovania cudzích práv, trestného činu porušovania zákona pri správe cudzieho majetku a mnohých ďalších trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona platného v SR.

Žalobca poukázal, že každým trestným oznámením zo strany žalovaného v 1. rade voči žalobcovi sa orgány činné v trestnom konaní zaoberali, prešetrovali a všetky boli odložené alebo zamietnuté pre nedôvodnosť a neexistuje žiadny nezvratný, usvedčujúci dôkaz ako to tvrdí žalovaný v článku z 10.11.2014. Tvrdí tam, že je množstvo nespochybniteľných a nezvratných dôkazov usvedčujúcich podozrivých, že ich konaním boli naplnené znaky skutkovej podstaty veľa trestných činov. Taktiež nie je pravdivé ani tvrdenie žalovaných v ktorých žalovaných v 1. rade spojil realizáciu reportáže s jeho eskortáciou do výkonu trestu odňatia slobody a nie je preukázané, že by žalobca akýmkoľvek spôsobom vytvoril informačné embargo. Nie je pravdivé ani tvrdenie, že v roku 1995 N.. T. U. ako jeden z dvoch kandidátov na funkciu predsedu Bytového družstva V. predložila delegátom návrh na zmenu stanov BD v tom, že najvyšším orgánom družstva je zhromaždenie delegátov a nie členská schôdza tak, ako to vyplýva z ustanovení § 239 ods. 1 Obchodného zákonníka. Delegáti zúčastnení na zhromaždení delegátov tento návrh schválili bez jeho prejednaní na dielčích členských schôdzach a teda bez mandátu, ktorý by ich k schváleniu takéhoto úkonu oprávňoval. Žalobca tvrdí, že k žiadnej zmene najvyššieho orgánu družstva nedošlo, od vzniku družstva bolo najvyšším orgánom družstva zhromaždenie delegátov, ktoré je zákonné a v súlade s § 239 ods. 7 Obchodného zákonníka.

10. Žalobca poukázal na konanie 5C/169/2011, kde sa žalovaný v 1. rade domáhal neplatnosti stanov družstva, volieb predsedu družstva, členov predstavenstva bytového družstva, ako aj neplatnosti iných úkonov, napríklad rozhodovania o znížení zapisovaného základného imania, avšak táto žaloba bola pre nedôvodnosť zamietnutá a toto rozhodnutie potvrdil aj odvolací Krajský súd v Prešove pod sp.zn.: 16Co/225/2013 rozsudkom zo dňa 24.02.2014. Tvrdenia žalovaných sú teda nepravdivé.

11. Žalovaný v 1. rade poukázal na to, že za svoje protiprávne konanie bol žalovaný v 1. rade odsúdený pre trestný čin ohovárania rozsudkom Okresného súdu Humenné 2T/60/2006 a taktiež rozsudkom

Okresného súdu Humenné 3T/22/2005 bol za obdobné konanie spod obžaloby oslobodený, avšak bolo mu uložené ústavné psychiatrické liečenie pre nepričetnosť.

12. Žalovaný v 1. rade uviedol, že všetky jeho tvrdenia sú pravdivé a poukázal predovšetkým na zápisnice z trestných konaní, ako aj na civilné rozsudky súdov vo veci 17C/48/2010 v spojení s rozsudkom odvolacieho Krajského súdu v Prešove a v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky o sťažnosti žalobcu, ktorá bola odmietnutá.

13. Žalovaný v 2. rade žiadal žalobu zamietnuť. Poukázal, že sa jedná o platenú inzerciu a on len zverejnil články, ktoré si objednal žalovaný v 1. rade. Taktiež poukázal na rozhodnutie Tlačovej rady Slovenskej republiky č.k. 10/2014 z 01.07.2015 v ktorom Tlačová rada po sťažnosti žalobcu konštatuje, že nedošlo k porušeniu Etického kódexu Slovenského syndikátu novinárov vydaním týchto článkov a zverejnením týchto informácií. Namietal svoju pasívnu legitimitáciu.

14. Žalobca po výzve súdu na ďalšie dokazovanie nemal ďalšie návrhy na dokazovanie, avšak súd pre právnu istotu rozhodol, že zamietá návrh na vypočutie svedkov Y. W. a redaktorky T. Ď. a to z dôvodu, že predtým písomne žalobca navrhol vypočuť týchto svedkov hoci následne na pojednávaní po príslušnom poučení už nemal ďalšie návrhy na dokazovanie.

15. Súd zamietol návrh žalovaného v 1. rade na vypočutie svedkov Y. N. R., Y. H. I., Y. P. Č., Y. T. U. sudcov Okresného súdu V. (Y. U. teraz sudca Krajského súdu v L.), Y. N. T., Y. T. T. prokurátorov Okresnej prokuratúry V.É., T. L. Š., T. W. T. súdnych znalcov z trestných konaní, I. P.Č., I. Š. a J. V., ktoré už uviedol vo svojom podaní na čl. 105 a následnej aj na pojednávaní a to z dôvodu, že pre rozhodnutie vo veci samej nebolo potrebné vypočuť týchto svedkov a nebolo by to ani hospodárne a účelné. Súd poukazuje, že ide o sudcov Okresného súdu V., ktorí rozhodovali v rôznych veciach proti žalovanému v 1. rade, dvoch okresných prokurátoroch, ktorí dozorovali trestné konanie voči žalovanému v 1. rade, dvoch súdnych znalcov - psychiatrov, ktorí v trestnom konaní robili znalecké posudky na žalovaného v 1. rade a ďalej o redaktorku RTVS a iných osôb, členov bytového družstva. Tieto dôkazy nebolo potrebné vykonať pre rozhodnutie vo veci samej, ktorej predmetom bola žaloba o ochranu dobrej povesti právnickej osoby. Potom súd vyhlásil dokazovanie vo veci za skončené a rozhodoval zo skutkového a právneho stavu, ktorý vyšiel najavo do skončenia dokazovania.

16. Súd sa oboznámil s doloženými listinami a listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav. Súd sa oboznámil s článkami doloženými do súdneho spisu zo dňa 20.10.2014, 10.11.2014, 8.12.2014, 22.04.2014 a 28.4.2014, tak ako boli popísané vyššie, v ktorých boli zverejnené vyššie uvedené skutočnosti špecifikované v žalobe. Autorom týchto článkov je žalovaný v 1. rade a vydavateľom Podvihorlatských novín v ktorom boli články publikované je žalovaný v 2. rade.

17. Z rozsudku Okresného súdu Humenné sp.zn.: 5C/169/2011 vyplýva, že bola zamietnutá žaloba žalovaného v 1. rade P. W. a v 2. rade Y. X., ktorou žiadali určiť, že stanovy Bytového družstva V. sú neplatné, že voľba predsedu bytového družstva, členov predstavenstva a ďalších orgánov družstva sú neplatné a zároveň žiadali určiť, že právne úkony vo všeobecnosti urobené súčasným štatutárom a ďalšími orgánmi družstva sú neplatné a žiadali aj zrušiť Bytové družstvo V.. V konaní namietali, že zhromaždenie delegátov nemohlo a nemôže nahrádzať členskú schôdzu družstva a preto všetky uvedené úkony sú neplatné. Súd konštatoval, že všetky úkony družstva, zhromaždenia delegátov sú platné, došlo k zákonnej transformácii družstva podľa Obchodného zákonníka o čom už právoplatne rozhodol pri zápise do obchodného registra registrový súd. Uvedený rozsudok potvrdil aj Krajský súd v Prešove svojim rozsudkom sp.zn.: 16Co/225/2013.

18. Z medzitimného rozsudku Okresného súdu Humenné sp.zn.: 17C/48/2010 vyplynulo, že v právnej veci Y. X. zast. P. W. - žalovaným v 1. rade proti žalovanému Bytové družstvo V. súd rozhodol, že nárok žalobcu na vyplatenie vyrovnávacieho podielu pri zániku jeho členstva v Bytovom družstve V. je opodstatnený. Z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn.: 15Co/89/2011 vyplýva, že tento potvrdil tento medzitimný rozsudok. Jedná sa o medzitimný rozsudok a nie o rozsudok na plnenie - vyplatenie.

19. Z uznesenia Ústavného súdu SR číslo III.ÚS 310/2014 vyplýva, že bola odmietnutá sťažnosť Bytového družstva V., ktorú podal proti vyššie uvedeným rozsudkom Okresného súdu Humenné 17C/48/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove.

20. Z rozsudku Okresného súdu Humenné sp.zn.: 17C/48/2010-443 zo dňa 22.11.2016 vyplynulo, že súd žalobu Y. X. zast. P. W. - žalovaným v 1. rade proti žalovanému Bytové družstvo V. o vyplatenie vyrovnávacieho podielu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu (čl. 604).

21. Z rozsudku Okresného súdu Humenné sp.zn.: 2T/60/06 bol obžalovaný - žalovaný v 1. rade uznaný vinným z viacerých skutkov z trestného činu ohovárania, pretože mal vylepovať letáky „Sprenevera po Slovensky“ kde v texte výsmešným spôsobom uvádzal nepravdivé a urážlivé informácie o predsedníčke Bytového družstva v V., členov revíznej komisie Bytového družstva v V. a o páchaní trestného činu sprenevery z ich strany a o nehoráznom obohacovaní sa za pomoci ORPZ Humenné a OP Humenné k čomu došlo 09.05.2005 a taktiež 08.12.2005, kedy vošiel do zasadacej miestnosti v budove Bytového družstva V. na ul. I. a tam pred viacerými prítomnými ohovoril N. T. U., predsedníčku Bytového družstva V. slovami, že spreneverila 101 miliónov slovenských korún, že kradne, že rozkradla celé družstvo, že rozkrádala majetok družstva a že okráda ľudí a berie úplatky a vyháňa ich z bytov a že je zlodejka. Tým mal spôsobiť oznámenie nepravdivého údaju, ktorá je spôsobilá značnou mierou ohroziť jej vážnosť u spoluobčanov, najmä poškodiť ho v zamestnaní a spáchal taký čin iným obdobným účinným spôsobom. Za to mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov v prvej nápravnovúchovej skupine. Z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn.: 3To/5/2010-355 bolo uložené obžalovanému - žalovanému v 1. rade ústavné psychiatrické liečenie a to z dôvodu nepričetnosti, pričom bol z tohto dôvodu oslobodený spod skutkov a to 22.10.2004 na sekretariáte bytového družstva strhol zo steny tri menovky, vulgárne nadával na predsedníčku bytového družstva a hodil kovový popolník medzi vchodové dvere. Dňa 19.11.2004 telefonicky oznámil na linku 158, že ide rozbiť sklenenú výplň na okne predsedníčky bytového družstva a policajtovi uviedol, že predsedníčka je zlodejka, zločinecká kurva, že vyfajčila celú prokuratúru. Toho istého dňa v dopoludňajších hodinách rozbil sklenenú výplň na okne kancelárie predsedníčky Bytového družstva v Humennom, čím malo dôjsť k spáchaniu trestného činu ohovárania a trestného činu výtržníctva. Z tohto trestného rozsudku vyplýva, že obžalovaný napádal aj správnosť a pravdivosť znaleckého posudku, ktorý vypracovali znalci T. Š. a T. X.. Rovnako to vyplýva z rozsudku Okresného súdu Humenné 3T/22/2005.

22. Z listu vlastníctva č. XXXX vyplýva, že v časti C: farchy nie je zapísaná a nebola zapísaná žiadna farcha. Bola tam len napísaná poznámka, že sa zriaďuje zmluva o postúpení pohľadávok z IRDAS na Slovenská záručná a rozvojová banka, štátny peňažný ústav Bratislava. Žiadna plomba na tomto liste vlastníctva v čase vydania článku zaznamenaná nebola (čl. 420, 251, 104).

23. Z potvrdení Daňového úradu Prešov, Sociálnej poisťovni, Union zdravotnej poisťovni, Dôvery zdravotnej poisťovni, Všeobecnej zdravotnej poisťovni, zo správy nezávislého audítora, dodatku k správe audítora (čl. 167 - 175) vyplýva, že Bytové družstvo V. nemá žiadne nedoplatky.

24. Z emailu žalovaného v 2. rade z 02.12.2014 vyplynulo, že zaslal žalobcovi výzvu, na základe ktorej udáva, že mu bol poskytnutý pánom W. materiál a radi by získali stanovisko k týmto otázkam:

1) Ako vysvetľujete zmenu najvyššieho orgánu družstva zo schôdze členov družstva na zhromaždenie delegátov?

2) Ako je možné, že sa táto zmena udiala bez predchádzajúceho schválenia na čiastkových členských schôdzach členov BD V.?

3) Považujete volebný poriadok pri voľbe predsedu a ďalších orgánov družstva čl. 8 ods. 5 písm. c/ za právne nespochybniteľný?

4) Ako je možné, že neexistuje jediná zápisnica z konania čiastkových schôdzi, na ktorých by bola prejednávaná Vaša kandidatúra na funkciu predsedu BD a zvolený delegát, ktorý by bol členskou schôdzou poverený volebným právom voliť? Ako vysvetľujete dramatické poníženie imania družstva, ku ktorému došlo v roku 2001?

5) Ako vysvetľujete oprávnenosť vyberania 17,- eurového poplatku pri prevode bytu do osobného vlastníctva, keď podľa rozhodnutia KS vyplýva, že členstvo člena BD pri prevode bytu nezaniká.

6) Údajne BD požaduje od člena náhradu nákladov súvisiacich s prevodom bytu vo výške cca 30,- eur. Zo zákona však má tieto náklady vynaložiť predávajúci, teda BD. Ako vysvetľujete túto skutočnosť?

S pozdravom T. Y. Ď..

25. So žalobcom doložených výročných správ Bytového družstva V. za rok 2010 až 2015 vyplýva, že boli schvaľované zhromaždením delegátov, vyplýva z nich, že neboli schválené žiadne odmeny

vo výške 40.000,- až 50.000,- eur pre členov orgánov bytového družstva. Tieto výročné správy boli potvrdené správami audítora. Do zisku odmien boli pridelené každoročne sumy cca 13.000,- eur, ktoré sa rozdeľovali medzi viac ako 50 osôb. Rovnako z týchto dokladov vyplýva, že o rozdeľovaní zisku rozhodovali delegáti, ktorí sú volení v jednotlivých bytových domoch. Z uznesenia zo zhromaždenia delegátov je zrejmé, že títo schvaľovali výročnú správu bytového družstva, rozdelenie zisku.

26. Z uznesenia ČVS: C.-XX/OEK-V.-XXXX vyplýva, že bolo zastavené trestné konanie pre podozrenie z trestného činu sprenevery voči predsedkyni Bytového družstva N.. U., lebo skutok nie je trestným činom. Trestné oznámenie podal žalovaný v 1. rade.

Z uznesenia ČVS: C.-XXX/XX-XXXX vyplýva, že bolo zastavené trestné konanie pre podozrenie z trestného činu sprenevery voči predsedkyni Bytového družstva N.. U., lebo skutok nie je trestným činom. Skutku sa mala dopustiť nezistená osoba z Bytového družstva V., ktoré mala prevziať za obdobie od 01.01.1999 až 15.10.2003 finančné prostriedky vo výške 2.640.813,60 Sk určené do fondu opráv. Trestné oznámenie podal znova žalovaný v 1. rade.

27. Z trestného oznámenia z 22.01.2016, ktoré podal P. W. vyplýva, že tento podal trestné oznámenie na predsedníčku bytového družstva z dôvodu, že pácha pokračujúcu trestnú činnosť a pripravuje spáchanie oveľa závažného trestného činu marenia spravodlivosti.

28. Z uznesenia ORPZ Humenné Č.:C.-X/X-P.-V.-XXXX bolo odmietnuté trestné oznámenie na P.H. W., pretože v článku z 8.12.2014 v Podvihorlatských novinách mal uviesť nepravdivé a pravdu skresľujúce informácie a to z dôvodu, že neboli naplnené všetky pojmové znaky prečinu ohovárania.

Z uznesenia ORPZ Humenné Č.:C.-XX/X-P.-V.-XXXX bola trestná vec podozrenia z prečinu ohovárania voči P. W. odovzdaná na prejednanie priestupku, lebo výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

Z uznesenia ORPZ Humenné Č.: C.-XXX/X-P.-V.-XXXX vyplýva, že bolo odmietnuté trestné oznámenie pre podozrenie z prečinu ohovárania voči P. W., lebo nebolo preukázané, aby boli naplnené všetky pojmové znaky prečinu ohovárania.

Z uznesenia ORPZ Humenné Č.: C.-XXX/X-P.-V.-XXXX vyplýva, že trestné stížanie začaté pre prečin ohovárania a poškodzovania cudzích práv voči P. W. bolo postúpené Okresnému úradu v Humennom na prejednanie priestupku, lebo nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu.

Z uznesenia ORPZ Humenné Č.: C.-XXX/X-P.-V.-XXXX bola vec podozrenia z prečinu ohovárania voči P. W. odmietnutá, lebo nebolo zistené, že boli naplnené pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu ohovárania.

Z uznesenia ORPZ Humenné Č.: C.-XXX/X-P.-V.-XXXX vyplýva, že bolo odmietnuté trestné oznámenie vo veci podozrenia z prečinu ohovárania voči P. W., pretože nedošlo k naplneniu pojmových znakov skutkovej podstaty prečinu ohovárania.

29. Z listu Bytového družstva V. pre T.. T. J. a T. J. z 25.06.2015 vyplýva, že dňa 22.06.2015 bolo bytovému družstvu doručené oznámenie o vystúpení z členstva v bytovom družstve podľa článku 15 stanov Vám členstvo zanikne do 31.08.2015. Po zániku členstva Vám bytové družstvo vyplatí vyrovnávací podiel podľa článku 21 ods. 3 Stanov, ktorý sa rovná výplate základného členského vkladu. Z listu Bytového družstva V. pre V.Á. T. a J. V. z 26.02.2015 vec: žiadosť o uzatvorenie zmluvy o prevode bytu do vlastníctva. Bytové družstvo udáva: Pri uzatvorení zmluvy o prevode bytu do vlastníctva, je potrebné dohodnúť si termín uzatvorenia zmluvy telefonicky alebo osobne, uhradiť prípadný dlh na nájomnom, nesplatenú anuitu vo výške 38,- eur, poplatok za autorizáciu zmluvy vo výške 25,- eur. V prípade záujmu o trvanie členstva v Bytovom družstve V. podľa článku 5 ods. 4 stanov zaplatiť základný členský vklad vo výške 17,- eur. Je potrebné doložiť dva doklady totožnosti oboch nájomcov.

Z listu Bytového družstva Humenné pre Y. X. zo 14.03.2005 vec: Žiadosť o vyplatenie vyrovnávacieho podielu - odpoveď vyplýva. Listom zo 04.03.2005 žiadate o vyplatenie členského podielu v zmysle stanov družstva a vyšších právnych noriem, vzhľadom k tomu, že pri prevode vlastníctva bytu ste nepožiadali o trvanie členstva so zaplatením nového členského vkladu vo výške 500,- Sk Váš nárok na vyplatenie vyrovnávacieho podielu zanikol.

30. Z uznesenia OO PZ Humenné Č.: C.-XXX-V.-V.-XXXX vyplýva, že vec prečinu podvodu proti poškodenému Y. X. bolo zastavené trestné stíhanie na základe oznámenia P. W., pretože nejde o skutok, ktorý je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

31. Z vyjadrenia Y. O. T. - advokátky ako zástupkyne bytového družstva - žalovaného v konaní 12C/23/2007, okrem iného vyplýva, že zároveň, keďže po prevode vlastníctva bytu absentuje u člena družstva základného členského vkladu v družstve, čo je základným predpokladom členstva v družstve v prípade nezaplatenia nového základného členského vkladu vo výške 500,- Sk členstvo v družstve zaniká.

32. Z uznesenia ORPZ Humenné Č.: C.-XXX-C.-V.-XXXX vyplýva, že vo veci podozrenia z trestného činu sprenevery, ktorého sa mala dopustiť N.. T. U. ako predsedníčka Bytového družstva V. bolo odmietnuté trestné oznámenie P. W. z dôvodu, že k poníženiu základného imania došlo podľa zákonných ustanovení Obchodného zákonníka o ustanovení stanov bytového družstva a nie samotnou predsedníčkou N.. U. a všetky transakcie boli prevedené a vedené podľa zákona o účtovníctve, preto nie je dôvod na začatie trestného stíhania pre trestný čin sprenevery alebo na postúpenie veci.

33. Z aktuálnych stanov Bytového družstva v článku 16 vylúčenie ods. 1 písm. ch/, predstavenstvo môže rozhodnúť o vylúčení člena, ak pri uzatvorení zmluvy o prevode družstevného bytu do vlastníctva nezaplatil základný členský vklad vo výške 17,- eur.

34. Žalovaný svojím podaním na čl. 146 žiadal, aby súd zaviazal žalobcu na zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 50.000,- eur. Žalovaný v 1. rade tento svoj protinávrh bližšie neodôvodnil a to ani do skončenia dokazovania vo veci samej.

35. Následne žalovaný v 1. rade svojím prednesom na poslednom pojednávaní v rámci záverečných rečí rozšíril svoju žalobu - protinávrh o zaplatenie nemajetkovej ujmy voči žalobcovi zo sumy 50.000,- eur na 100.000,- eur bez bližších dôvodov. Súd priamo na pojednávaní uznesením zamietol tento návrh na rozšírenie žaloby, odvolanie podľa CSP nie je prípustné.

36. V tomto konaní súd vydal na základe návrhu predbežné opatrenie právoplatné uznesenie na čl. 61 zo dňa 17.02.2015, ktorým vyhovel návrhu žalobcu a vydal predbežné opatrenie v tomto znení:

Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zdržať sa rozširovania nepravdivých výrokov a hodnotiacich úsudkov o žalobcovi, ako aj výrokov spôsobilých žalobcovi spôsobiť ujmu, vrátane rozširovania informácií ktoré boli publikované v Podvihorlatských novinách v článku zo dňa 22.4.2014 názvom „Po zrušení členstva v bytovom družstve majú vlastníci bytov nárok na vyplatenie vyrovnacieho podielu, zo dňa 28.4.2014 pod názvom „Je sťažnosť na ústavný súd iba obštrukciou?“, zo dňa 20.10.2014 „Z čoho ich bude vyplácať? Bytové družstvo Humenné musí vyplácať vyrovnacie podiely!!! Rozhodli o tom všeobecné súdy a Ústavný súd Slovenskej republiky“, v článku zo dňa 10.11.2014 „Pre svojich voličov neurobila čo mohla, no z titulu svojej funkcie a postavenia v spoločnosti urobiť mala“, v článku zo dňa 8.12.2014 pod názvom „Je názor predsedníčky BD V. N.. T. U. viac ako právny názor všeobecných súdov a Ústavného súdu SR? Kto je N.. T. U., že si môže dovoliť ignorovať rozhodnutia súdov SR? A v stanovisku žalovaného v 2. rade k článku: Reakcia BD V. zo dňa 8.12.2014“

a to písomným, zvukovým alebo obrazovým prejavom, do právoplatného skončenia tohto sporu o ochranu povesti právnickej osoby. Z odôvodnenia vyplýva, že žalovaní pokračovali a pokračujú v šírení rôznych nepravdivých tvrdení voči žalobcovi aj po zverejnení žalovaných článkov. Žalovaní sa voči nemu neodvolali.

37. Následne súd na základe návrhu žalovaného v 2. rade na zrušenie tohto predbežného opatrenia rozhodol právoplatným uznesením na čl. 322 zo dňa 11.09.2015 tak, že zamietol návrh žalovaného v 2. rade na zrušenie uznesenia o nariadení predbežného opatrenia zo dňa 17.02.2015 a to z dôvodu, že dôvody nariadenia predbežného opatrenia aj naďalej trvajú. Žalovaný v 1. rade pokračuje v uvádzaní nepravdivých tvrdení, pričom žalovaný v 2. rade ako vydavateľ Podvihorlatského denníka zverejňoval a zverejňuje tieto články bez overenia ich pravosti. Žalovaní sa voči nemu neodvolali.

38. Na uvedený prípad je potrebné aplikovať predovšetkým tieto právne ustanovenia:

Podľa Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. (ďalej len OZ), § 19b ods. 2, pri neoprávnenom použití názvu právnickej osoby sa možno domáhať na súde, aby sa neoprávnený užívateľ zdržal jeho užívania a

odstránil závadný stav; možno sa tiež domáhať primeraného zadosťučinenia, ktoré sa môže požadovať aj v peniazoch.

Podľa § 19b odsek 3, odsek 2 platí primerane aj pre neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby.

Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 167/2008 Z.z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve, ak tento zákon neustanovuje inak, za obsah periodickej tlače zodpovedá vydavateľ periodickej tlače a za obsah agentúrneho spravodajstva zodpovedá tlačová agentúra.

Na uvedený vzťah je potrebné aplikovať aj článok 26 Ústavy SR a článok 10 ods. 1, 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. (ďalej OZ), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1, 2, 3 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Podľa článku 19 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa článku 8 ods. 1 Dohovoru o ľudských práv a základných slobôd zo 4.11.1950, má každý právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

Predpokladom zodpovednosti a vzniku občianskoprávných sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby podľa § 13 OZ, je existencia neoprávneného zásahu objektívne spôsobilého nemajetkovú ujmu vyvolať a v príčinná súvislosť medzi týmto zásahom a jeho protiprávnosťou.

39. Súd po vykonanom dokazovaní ukončil dokazovanie a žalobe vyhovel okrem priznania primeraného zadosťučinenia v peniazoch, pretože žalobca preukázal splnenie zákonom stanovených podmienok na poskytnutie právnej ochrany podľa vyššie uvedeného § 19b OZ.

40. Právnym predpokladom poskytnutia ochrany dobrej povesti právnickej osobe podľa vyššie uvedených ustanovení je neoprávnenosť zásahu do dobrej povesti právnickej osoby a skutočnosť, že takýto zásah je objektívne spôsobilý ujmu na dobrej povesti vyvolať. Do práva na ochranu pred neoprávneným zásahom do dobrej povesti právnickej osoby možno zasiahnuť jednak skutkovými tvrdeniami, ale tiež neprímeranými hodnotiacimi úsudkami. Ide spravidla o nepravdivé skutkové tvrdenia a o také hodnotiace úsudky, ktorým chýba akýkoľvek skutkový základ, pričom v oboch prípadoch musí ísť o tvrdenia majúce difamačný charakter, t.j. tvrdenie musí byť objektívne schopné zasiahnuť do dobrej povesti právnickej osoby. Zásah musí znamenať zmenu súčasného stavu k horšiemu, tzn. zmenu dobrej povesti k horšej.

41. Občianskoprávna sankcia za neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby je založená na objektívnom princípe, teda nevyžaduje sa popri neoprávnenosti zásahu aj previnenie pôvodcu. Medzi prostriedky súdnej ochrany proti takémuto zásahu patrí aj návrh, aby súd priznal postihnutému okrem ospravedlnenia a zdržania sa ďalších zásahov aj primerané finančné zadosťučinenie. Súd dospel k tomu, že žalovaný v 1. rade dlhoročne napáda dobrú povesť žalobcu, ako aj povesť štatutárneho zástupcu - predsedníčku Bytového družstva Humenné a podal niekoľko trestných oznámení, ktoré všetky boli zamietnuté, resp. odmietnuté, tak ako to bolo vyššie uvedené. V tomto konkrétnom spore žalobca vymedzil predmet sporu a to podanou žalobou a konkrétne napádal ustanovenia troch článkov, ktoré boli zverejnené v Podvihorlatskom denníku, ktorý vydáva žalovaný v 2. rade.

Súd poukazuje, že žalobca preukázal svoje tvrdenia. Z rozsudku Okresného súdu Humenné v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove a s uznesením Ústavného súdu SR vo veci 17C/48/2010 vyplýva, že v čase zverejnenia článku z 20.10.2014 bol vydaný len medzitýmny rozsudok a neexistoval rozsudok na plnenie, preto akékoľvek úvahy a články zo strany žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade o

tom, z čoho bude bytové družstvo vyplácať členov bytového družstva resp. vyrovnávací podiel sú právne irelevantné a obaja žalovaní v tom čase vedeli, že neexistoval rozsudok na plnenie na základe ktorého by malo bytové družstvo plniť. Bol vydaný len medzitimný rozsudok a tento bol žalovaným známi. Následne ďalším rozsudkom bola celá žaloba o vyplatenie podielu zamietnutá (po zverejnení článkov). Z tohto dôvodu sú tvrdenia žalovaných o povinnosti vyplácať členov družstva a tvrdenia, že bytové družstvo nerešpektuje rozhodnutia súdov Slovenskej republiky považuje za nepravdivé a skresľujúce tvrdeniami. Čo sa týka ďalších žalobcom vymedzených nepravdivých tvrdení v článku z 20.10.2014 o rozdeľovaní zisku tieto sa ukázali ako nepravdivé, pretože tak ako je to vyššie uvedené zo spisu jednoznačne vyplýva, že v súlade s Obchodným zákonníkom a v súlade so stanovami bytového družstva o týchto skutočnostiach teda o rozdeľovaní zisku rozhodovalo zhromaždenie delegátov a nie predsedníčka bytového družstva, ani iný jednotlivý orgán a teda bolo rozhodnuté v súlade so zákonom a stanovami bytového družstva. V konaní z výročných správ predložených bytovým družstvom vyplýva, že neboli dosiahnuté žiadne miliónové zisky, ani neboli odsúhlasované odmeny pre vedenie družstva vo výške 40.000 až 50.000,- eur. Tieto tvrdenia sú taktiež nepravdivé. Svedčia o tom aj trestné konania vyššie uvedené, kde boli robené aj znalecké posudky na účtovníctvo žalobcu, kde mal všetko v poriadku. Taktiež je nepravdivé tvrdenie, že na LV č. XXX bola v čase vydania článku 20.10.2014 plomba - ťarcha v prospech Slovenskej záručnej a rozvojovej banky. Z listu vlastníctva č. XXXX z uvedeného dňa je zrejmé, že v ťarchách je uvedené len oznámenie o postúpení pohľadávky Slovenskej záručnej a rozvojovej banky na Štátny peňažný ústav. Toto tvrdenie je taktiež nepravdivé. Rovnako v konaní bolo preukázané, že je nepravdivé tvrdenie žalovaných v článku, že bytové družstvo uverejňuje komentáre, ktoré sú iracionálne, právne irelevantné, účelovo dezinformujúce a ktoré zavádzajú občanov SR a členov družstva do omylu a hraničia s možným naplnením zákonných znakov skutkových znakov trestného činu. Tieto skutkové tvrdenia sú taktiež nepravdivé a žalovaní nepreukázali ich opodstatnenosť. Nebolo preukázané zo strany žalovaných, aby bolo pravdivé ich tvrdenie v článku z 10.11.2014 ktoré napádal žalobca a to, že existujú nespochybniteľné a nezvratné dôkazy, ktoré usvedčujú podozrivých, že ich konaním boli naplnené znaky skutkovej podstaty viacerých trestných činov. Naopak z vyššie uvedených a doložených uznesení orgánov činných v trestnom konaní je zrejmé, že všetky trestné oznámenia zo strany žalovaného v 1. rade voči bytovému družstvu alebo jeho predsedníčke boli odmietnuté alebo zamietnuté. Ide teda o nepravdivé a skresľujúce tvrdenia v tomto článku.

42. Ako nepravdivé a skresľujúce sa ukázali aj tvrdenia žalovaných v článku z 08.12.2014, že žalobca mal vytvoriť akési informačné embargo a preto nebola publikovaná a zverejnená relácia v STV pani Š. v roku 2008, kedy bol políciou žalovaný v 1. rade zadržaný a eskortovaný. Taktiež konaním zo strany žalovaných nebolo preukázané ich tvrdenie v článku z 08.12.2014, že v roku 1995 sa predsedníčka bytového družstva Marta Sadloňová ako jedna z dvoch kandidátov na predsedu bytového družstva mala predložiť delegátom návrh na zmenu stanov bytového družstva v tom, že najvyšším orgánom družstva je zhromaždenie delegátov a nie členská schôdza. Z doložených uznesení vyplýva, že T. U. nikdy nedala takýto návrh. Ide znova teda o nepravdivé tvrdenie.

43. Z vyššie uvedených ustanovení § 5 ods. 1 zákona o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve vyplýva, že za tieto články zodpovedá nielen ich autor, žalovaný v 1. rade ale aj ich vydavateľ, ktorý sa nemôže brániť tým, že za to zodpovedá len žalovaný v 1. rade. Je zrejmé, že v prípade, ak by si žalovaný v 2. rade zobral do úvahy rozhodnutia súdov vyššie udávané napríklad 17C/48/2010, resp. 5C/169/2011 ako aj vyššie uvedené uznesenia orgánov činných v trestnom konaní zistil by, že takéto výroky nemôže zverejniť, lebo ide o nepravdivé a skresľujúce informácie. Žalovaný v 2. rade bol pritom v konaní podstate nečinný a nepreukázal svoje tvrdenia, že išlo len o platenú inzerciu za ktorú on nezodpovedá a nie je pasívne legitimovaný.

44. Súd opätovne poukazuje, že v konaní 17C/48/2010 v čase vydania článku z 20.10.2014 a ďalších článkov bolo rozhodnuté len medzitimným rozsudkom a súd poukazuje, že následne vo veci bolo rozhodnuté aj rozsudkom vo veci samej, kde bola celá žaloba o vyplatenie vyrovnávacieho členského podielu zamietnutá. Toto rozhodnutie však ešte nie je právoplatné a nebolo známe v čase vydania článkov.

Z rozsudku 5C/169/2011 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu 16Co/225/2013 bola zamietnutá žaloba ktorou sa žalobca - žalovaný v 1. rade domáhal určenia neplatnosti stanov družstva, volieb predsedu družstva, členov predstavenstva bytového družstva ako aj neplatnosti iných úkonov napríklad rozhodnutia o znižovaní základného imania, časť rozhodnutí bolo schválených na schôdzi delegátov

družstva a rozhodol už o nich právoplatne registrový súd, ktorý zapísal prijaté rozhodnutia do obchodného registra a rozhodol aj o transformácii družstva a o zmene jeho orgánov, podľa Obchodného zákonníka. Teda žalovaní v tom čase už museli vedieť, že tieto ich tvrdenia sú nepravdivé.

Napriek tomu stále v týchto článkoch ako bolo vyššie uvedené, žalovaní zverejnili opätovne tieto informácie predovšetkým v článku z 08.12.2014 a tieto tvrdenia sú nepravdivé a žalovaní ich zverejňujú dlhodobo, opakovane a úmyselne.

Rovnako z trestných rozsudkov vyššie citovaných 2T/60/06 a 3T/22/2005 a z vyššie uvedených trestných konaniach je zrejmé, že žalovaný v 1. rade tvrdí tieto skutočnosti niekoľko rokov dlhšiu dobu, bol za nich aj právoplatne odsúdený, okrem podmieneného trestu odňatia slobody následne dostal ochrannú ústavnú starostlivosť, pretože z dôvodu nepríčetnosti bol oslobodený spod obžaloby. Tieto skutočnosti si mohol overiť aj žalovaný v 2. rade na základe uvedených trestných rozsudkov a uznesení, čo však neurobil. Predmetom týchto rozsudkov sú tie isté skutočnosti, ako sú uvedené aj v článku.

45. Treba poukázať na to, že žalovaný v 2. rade bol v konaní v podstate nečinný okrem jedného vyjadrenia na pojednávaní a jedného písomného vyjadrenia na začiatku pojednávania sa nevyjadroval a nemal ani ďalšie návrhy na dokazovanie. Na posúdení veci nič nemení ani rozhodnutie Tlačovej rady, ktorá bližšie neskúmala zverejnené informácie a nemala k dispozícii vyššie uvedené súdne rozhodnutia a trestné rozsudky a uznesenia.

46. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že napriek existujúcim súdnym rozhodnutiam, rozhodnutiam orgánov činných v trestnom konaní, stanov bytového družstva, zápisníc z členských schôdzí a ďalších listín, ktoré boli k dispozícii aj žalovanému v 2. rade, napriek tomu obaja žalovaní zverejňovali v periodiku, ktorý je verejnosti voľne dostupný, uvedené nepravdivé tvrdenia, čím porušili dobrú povesť právnickej osoby a to žalobcu. Závažnosť ich konania spočíva v tom, že bolo vydaných niekoľko článkov a tieto útoky sa neustále opakovali a opakujú. Zasahovanie do dobrej povesti žalobcu stále trvá a preto je opodstatnený petít v časti, aby žalovaní upustili od tohto konania do budúcnosti. Súd poukazuje na to, že vo veci nariadil predbežné opatrenie a následne zamietol návrh na jeho zrušenie z dôvodu, že tieto útoky stále pokračujú. Tieto uznesenia súdú sú právoplatné a žalovaní ich ani nenapadli odvolaním. Taktiež na poslednom pojednávaní bolo doložené do súdneho spisu, že žalovaný v 1. rade opäť rozširuje letáky, kde v tomto zmysle šíri nepravdivé údaje voči žalobcovi. O pokračovaní svedčia aj uznesenia v trestných konaniach.

47. Žalobca vzhľadom na právny názor Krajského súdu v Prešove v zrušujúcom uznesení doložil súdu výpoveď zmluvy o výkone správy z 24.3.2016, ďalšiu výpoveď zmluvy o výkone správy inému spoločenstvu vlastníkov bytov z 31.3.2016, výpoveď z 19.2.2014, výpoveď zmluvy o výkone správy z 23.2.2017, z 31.7.2018, analytické karty účtov žalobcu z ktorých vyplýva ukončenie správy u jednotlivých bytových domov, poplatky za správu.

48. Právny zástupca žalobcu doložil do súdneho spisu mail zo strany žalovaného v 1. rade zo dňa 8.3.2019 o zločine porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku voči žalobcovi a jeho predsedníčke, mail žalovaného v 1. rade zo 16.5.2018, otázka na vyšetrovateľa ORPZ Humenné a spol. v obdobnom znení, mail žalovaného v 1. rade z 20.4.2017 o korupcii u žalobcu, mail žalovaného v 1. rade z 2. decembra 2017, zásah NAKA na katastri v Humennom.

49. Do skončenia dokazovania teda žalobca uniesol svoju dôkaznú povinnosť a preukázal, že uvedené zásahy mohli viesť a aj viedli k zníženiu dobrej povesti žalobcu ako právnickej osoby. Doložil o tom počas konania aj viacero dôkazov, súdnych rozhodnutí a rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní. Preto v tomto konaní boli splnené zákonom stanovené podmienky na takúto žalobu, na ochranu dobrej povesti právnickej osoby podľa uvedeného § 19b OZ.

50. Ako už bolo povedané pasívne legitimovaný je aj žalovaný v 2. rade ako vydavateľ tejto tlače a vo veci nič nemení ani rozhodnutie príslušného tlačového orgánu o neporušení etického kódexu novinárov. Žalovanej v 2. rade zverejňovala informácie žalovaného v 1. rade bez toho, aby si akýmkoľvek spôsobom overil, v tomto smere neuniesol svoje dôkazné bremeno.

51. Je pravda, že žalobca v rámci predmetu svojej činnosti vykonáva činnosť pre verejnosť a teda osobu žalobcu možno považovať za osobu vo verejnom záujme, ktorá musí zniesť väčšie množstvo kritiky ako

je bežné, avšak v tomto prípade sú útoky dlhotrvajúce, opakované, závažné a aj napriek rozhodnutiam súdov a trestných orgánov, ako boli vyššie uvedené naďalej pokračujú a preto ich závažnosť je vysoká.

52. Právnym predpokladom poskytnutia ochrany podľa § 19b a § 3 ods. 1 OZ, je neoprávnenosť zásahu do dobrej povesti právnickej osoby a skutočnosť, že takýto zásah je objektívne spôsobilý ujmu na dobrej povesti vyvolať. Treba povedať, že neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie zasahujúce do práva právnickej osoby chránené podľa § 19b ods. 2, 3 OZ, môže ním byť aj kritika, ak táto presiahla rámec oprávnenej kritiky. Občianskoprávna sankcia za neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby je založená na objektívnom princípe, teda nevyžaduje sa popri neoprávnenosti zásahu aj zavinenie pôvodcu neoprávneného zásahu.

53. Ak zásah spočíva v skutkových tvrdeniach, pôvodca neoprávneného zásahu sa zbaví občianskoprávnej sankcie, len ak preukáže, že tieto tvrdenia sú pravdivé (tzv. dôkaz pravdy). V tomto spore žalovaní dôkaz pravdy nepreukázali a neunesli svoje dôkazné bremeno.

54. Súd analogicky na primerané zadosťučinenie použil ustanovenia § 13 ods. 2 a má za to, že v tomto prípade stačí upustenie od ďalšej takej činnosti a zverejnenie ospravedlnenia v ktorom bude publikované, ktoré výroky boli nepravdivé. Žalobca nepreukázal, aby bolo potrebné aj primerané finančné zadosťučinenie, ktoré požadoval žalobou a aby až tak vážne bola poškodená jeho povesť voči 3.osobám a nepredložil o tom dostatok dôkazov. Preto v tejto časti súd žalobu voči žalovaným v 1. a v 2. rade zamietol.

55. Žalobca upresnil petit žaloby čo sa týka ospravedlnenia, ktorý je týmto spôsobom vykonateľný a taktiež preukázal, že uvedené zásahy zo strany žalovaného v 1. Rade trvajú aj v čase vyhlásenia rozsudku vo veci samej. Bolo to doložené predovšetkým mailmi zo strany žalovaného v 1. rade do súdneho spisu, ktoré boli adresované rôznym orgánom a ktoré smerovali proti žalobcovi a jeho predsedníčke.

56. Protinávrh žalovaného v 1.rade na zapltenie nemajetkovej ujmy 50.000,-eur súd zamietol. Posudzoval ho podľa vyššie uvedených § 11 a § 13 OZ. Žalovaný v 1.rade ho do skončenia dokazovania bližšie nešpecifikoval. Do skončenia dokazovania neunesol povinnosť tvrdenia a ani dôkaznú povinnosť a keďže neboli splnené zákonom vyžadované podmienky, súd jeho protinávrh proti žalobcovi zamietol. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je jednak to, že došlo k neoprávnenému zásahu, a jednak to, že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených osobnostných právach. Obe náležitosti musia byť splnené súčasne, aby mohol vzniknúť právny vzťah, ktorého obsahom je na jednej strane právo domáhať sa ochrany podľa § 11 Občianskeho zákonníka a na druhej strane povinnosť znášať sankcie uložené súdom. Povinnosť sa vždy ukladá osobám, ktorá sa dopustila určitého konania neoprávnene zasahujúceho do chránených osobnostných práv, teda je pôvodcom alebo subjektom zásahu. V tomto prípade bolo preukázané, že nie žalobca, ale naopak žalovaný v 1.rade zasahuje do práv žalobcu a keďže žalovaný v 1.rade nepreukázal protiprávne konanie - neoprávnený zásah do svojej sféry zo strany žalobcu, ktorý by bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu do jeho osobnostných práv, súd protinávrh zamietol. Žalobca urobil návrh na rozšírenie svojho protinávruhu zo sumy 50.000,- eur na 100.000,- eur a to vrámci záverečných rečí, pričom tento návrh mu súd zamietol ako nedôvodný, pretože nebol ničím odôvodnený ani podmienený priamo na pojednávaní. Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné podľa § 49.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.